

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- * Dík za krásné listopadové odpoledne str. 4
- * **Osobnosti našich farností:**
Za Jaroslavem Hladíkem str. 5
- * **Co se dělo:** Adventem zněla hudba str. 6
- * **Co se dělo:** Od Adventu do vánoc - “musica Lodenicae”..... str. 6
- * **K-klub:** Není ples jako ples str. 7
- * **K-klub:** Mikulášská mše str. 9
- * **Co se dělo:** Mikuláš ...str. 10
- * **Co se dělo:** Vánoce ... str. 11
- * **Píšete nám:** Diskuse? str. 12
- * **Ze života svatých** Sv. Anděla Mericiová ...str. 13
- * Církev bojovala za národní hrdost a prosazování češstvístr. 13
- * **Farní charita Beroun** „Člověk má být doma, aby Bůh mohl přijít...” str. 15
- * **Farní Kronika 2007** str. 16
- * Novoroční předsevzetí: str. 19

“S Novým godom...”

Už jsme si na to za ta léta tak trochu zvykli, že se s příchodem Nového roku mnohé zdražuje. Letošní reformy se nás však asi ve většině případů dotknou přece jen trochu citelněji. Již delší dobu deklarovaná reforma daní, zdražování energií, potravin, některých služeb, dále pak platby u lékaře a jiné “novinky” způsobí větší či menší průvan v našich peněženkách. Nakolik jsou tyto změny nutné a kde takto získané finanční prostředky nakonec skončí, o tom zde nechci polemizovat. Od Nového roku však mnohé věci nabývají na ceně a budou dražší. Možná si jich začneme více vážit, možná..?

Zvláštní však je, že zatímco cena mnoha věcí stoupá, “zlevňuje” se člověk, jeho “cena” v životě naší společnosti jde v mnoha případech prudce dolů! Snad to nevidím až moc černě, ale někdy mám dojem, že z mladého člověka se často stává jen *výkonná pracovní síla*, ze starých a nemocných lidí *nadbytečný a překážející odpad*, z malých dětí (či dětí vůbec) *příliš drahý špás, který si nemůžeme dovolit*, z nenarozených *h problém, který je třeba řešit*, z pracujících cizinců se stávají

redakční archiv

novodobí otroci, a z homo sapiens pak *homo consumens*...

Docela bych přivítal, kdyby se zdražování v naší společnosti týkalo i každého člověka jako osoby, kdyby “cena” každého z nás šla nahoru. Nevím, jestli toho ale nechci přece jen trochu moc, vždyť i “Syna člověka” prodal Jidáš za pouhých 30 stříbrných..! **J. Pecinovský**

Zprávy z farnosti

 Slavnost Zjevení Páně - 6. ledna připadá letos na neděli, proto bohoslužby budou dle obvyklého nedělního pořádku, v kostele sv. Jakuba v 9.30 a v 17.30 hodin. K bohoslužbě si můžete přinést k požehnání vodu, sůl, kadidlo a křídou.

 Mše sv. “pro děti” - 10. ledna Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě “pro děti”, která se koná ve čtvrtek 10. ledna od 17.30 hodin v kapli Povýšení sv. kříže.

 Svátek Křtu Páně - 13. ledna. V neděli 13. ledna završíme dobu vánočních svátkem Křtu Páně. Bohoslužby budou v řádném nedělním programu.

 Ekumenická setkání berounských křesťanů. Ve dnech **16. - 18. ledna** se uskuteční již tradiční modlitební setkání berounských křesťanů. Setkání budou probíhat vždy **od 17.30 hodin**, a to:

- **ve středu 16. ledna:** Církev římskokatolická: kaple Povýšení sv. kříže
- **ve čtvrtek 17. ledna:** Českobratrská církev evangelická: Husovo nám. 4
- **v pátek 18. ledna:** Církev adventistů sedmého dne - Tylova 8, Závodí

V tyto dny večerní mše sv. nebudou.

 Sbírka na bohoslovce. V neděli 2. prosince proběhla také v naší farnosti tzv. “Mikulášská sbírka” na bohoslovce, při které se vybralo 5.129,- Kč. Všem dárcům patří upřímné poděkování!

 Letáček “Nedělní liturgie” Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Farní knihovna bude otevřena v neděli 13. a 27. ledna, vždy od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně

 O Slavnosti Zjevení Páně (lidově Třech králů) se nejen žehná voda, křída a kadidlo, ale bývá zvykem, že kněží navštěvují byty a domy věřících a vyprošují pro jejich rodiny Boží požehnání. Rádi bychom tento zvyk obnovili i v naší farnosti. Není to pochopitelně možné zvládnout pouze v den slavnosti, která letos připadá na neděli. Této možnosti lze využít v celém týdnu od 6. do 12. ledna. Na žehnání se můžete domluvit s kterýmkoli z našich kněží osobně nebo telefonicky. P. Benedikt Hudema

 Setkávání maminek: Dobrý den, dovoluji si jménem “famích maminek” oznámit Zpravodaji a všem, kdo by mezi nás chtěl někdy zavítat, že od nynějška již Setkávání maminek probíhá každou středu ráno do 9.00 hodin, a nikoli ve čtvrtek, jak tomu bylo vloni. Nadále se setkáváme na půdě v budově kaplanky a pro kontakt stále platí telefonní číslo Hanky Štusákové 602 610 893. Těšíme se na nově příchozí. ☺ **Leona Kopačková**

 Biblické hodiny. Ke společným biblickým hodinám se letos scházíme **každé úterý po večerní mši sv. v budově kaplanky.** Kdo chce objeovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.

 Hovory o víře. Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši sv. od 18.30 hodin** s P. Benediktem Hudemou.

 Setkání v Králově Dvoře - Počaplech od září **každý pátek po večerní mši sv. cca od 18.30 hodin** na faře v Králově Dvoře. Věříme, že setkání pomohou nejen ke vzájemnému bližšímu seznámení, ale i k prohloubení vědomostí i praktického života z víry.

 Katolický týdeník: Vzhledem k tomu, že Katolický týdeník hromadně odebíraný farnostmi (zasílaný jako balík) dochází vinou České pošty vždy se zpožděním, ruší se tento způsob distribuce. Prosíme všechny, kdo odebírali KT v kostele, aby se laskavě přihlásili jednotlivě jako soukromí předplatitelé na adrese Mediaservis, s.r.o. - zákaznické centrum, Moravské náměstí 12D, 659 51 Brno, tel: 541 233 232, e-mail: zakaznickecentrum@mediaservis.cz. **-red-**

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý 15. ledna se v Berouně uskuteční setkání kněží našeho vikariátu, kterého se tentokrát účastní i biskup Karel Herbst. Mše svatá, které bude pan biskup předsedat, začíná v kapli Povýšení sv. kříže v 9.00 hodin. Večerní bohoslužba v tento den pak již nebude!

Koncerty v kostelích

 Novoroční koncert v Loděnici. Srdečně zveme na koncertní provedení “*Missa Brevis*” *Jiřího Pavlici* v **neděli 6. 1. 2008 v 15 hodin** v kostele sv. Václava v podání Svatojakubského chrámového sboru z Berouna. Dobrovolné vstupné bude věnováno na podporu chrámové hudby.

 Koncert pro Tříkrálovou sbírku 2008. Tříkrálový koncert chlapeckého sboru **PUERI GAUDENTES** se koná v neděli 6.1.2008 od 16.00 hodin v kostele Panny Marie Sněžné v Praze (Jungmannovo nám.). Chlapecký sbor pod vedením sbormistrů Zdeny Součkové a Víta Kubánka. Na koncert Vás srdečně zve farnost Panny Marie Sněžné ve spolupráci s farnostmi sv. Ludmily, Farní charita Praha 1 Nové Město a Základní umělecká škola Praha 7, Šimáčkova 16. Vstupné bude věnováno Tříkrálové sbírce 2008.

 Srdečně vás zveme v sobotu 26. 1. 2008 od 15 hodin na maškarní odpoledne s názvem Eldorádo Masek, které se pravidelně koná v sále restaurace Eldorádo u kapličky na Jarově (z Berouna sěr Koněprusy, u nábytku Jamall doprava až na náměstíčko za nádrží, parkovat lze u kapličky). Pokud by měl někdo problémy s dopravou a neměl skutečně nikoho, kdo by ho mohl odvézt, ozvěte se den předem na tel. 602 945 017. Nejlepší maska bude odměněna - rodinné masky jsou vítány. Připravena je i dětská tombola a doufáme, že se nám podaří i nějaké malé milé překvapení. Těšíme se na vás. Dobrovolné vstupné bude použito na pronájem sálu. **-iva-**

 Křesťanský klub vám všem přeje mnoho radostných chvil prožitých společně uprostřed vašich rodin! Pro ty, kdo nás neznají: Jsme občanské sdružení založené v naší farnosti už v roce 1993, jež znovuobnovilo činnost v roce 2005, a naším hlavním cílem je podpora tradičních rodinných hodnot, které se dnes ze společnosti vytrácejí. Sdružení má osm aktivních členů (počítáme-li se na rodiny, pak je to číslo sedm ☺), je otevřené přijímání dalších a jeho čestným prezidentem in memoriam je Jaroslav Goldmann, který byl zakládajícím členem. Čestnými členy jsou také vždy kněží z naší farnosti; snažíme se tak o kontinuitu farních aktivit, které neutichnou s příchodem či

odchodem některého z duchovních. O činnosti a hospodaření s finančními dary se budete moci dočíst v naší výroční zprávě 2007, kterou uveřejníme na farních stránkách, odkaz naleznete v dalším zpravodaji. Podpora tradičních rodinných hodnot pro nás v praxi znamená konání aktivit pro rodiny z farnosti a jakési doprovázení rodin (třeba nabídkou společných volnočasových aktivit přístupných *finančně i prostorově* větším rodinám, ale nejen jim! V minulosti to byly společné pobyty na horách v duchovním centru Vesmír - kde se s počítá s více dětmi v rodině a cena je nízká - či zájezdy do plaveckého areálu v německém Lamu, kde celodenní vstupenka pro rodinu bez omezení počtu dětí stojí pouhých 11€, divadelní představení pro děti z farnosti a podobně). *Poslední dobou se stalo díky společenským změnám běžnější mít tři a více dětí a matky mohly být s dětmi co nejdéle doma, ovšem současná politika tomuto trendu znovu, zdá se, odzvonila. A tak bychom chtěli sobě i vám přát, aby světská moc nebyla pro naše rodiny příliš zatěžující a dokázali jsme se denně svěřovat především Moci Nejvyšší.*

Ivana Vašků

Diář Manželského společenství

Novoroční setkání manželského společenství proběhne v úterý **8. 1. 2008 od 20 hodin** u Táni Kielarové na Cibulce (ze Závodí od železářství Marx pořád vzhůru). Číst a studovat i duchovně prožívat budeme po domluvě na předchozích setkáních liturgické texty z následující neděle. Telefon pro bloudící: 602 905 482.

Manželské společenství přeje všem ve farnosti plnost Božího požehnání a dostatek Světla na cestě rokem 2008. Těšíme se na všechny nově přichozí! Informace o společenství:

Ivana Vašků, tel.: 602 945 017

FARNÍ CHARITA BEROUN

Ústředí Farní charity Beroun se z finančních důvodů v říjnu přestěhovalo: Najdete nás nyní na adrese **Komunitní centrum /objekt bývalých kasáren/, Bezručova 928, 266 01 Beroun**; tel. kontakt zůstává stejný: **311 622 422**.

Zprávy odjinud

Postavení žen v prvotní církvi - přednáška. Unie katolických žen zve všechny zájemce na přednášku z cyklu Ženská spiritualita III: „Postavení žen v prvotní církvi“ ve středu **9. ledna 2008** v 18.00 hodin. Přednáší Mgr. Eva Jelínková. Přednáška se uskuteční v budově Katolické teologické fakulty, Thákurova 3, Praha 6, v I. patře, v učebně P3.

Společenské odpoledne na téma "Hory Balkánu". Unie katolických žen zve na společenské odpoledne na téma: Hory Balkánu II (Rumunsko, Bulharsko, Černá Hora) ve středu **16. ledna 2008** od 14.30 do 16.30 hodin ve Farním klubu Pany Marie Sněžné, Jungmannovo náměstí 18, Praha 1. Přednášet bude RNDr. Ondřej Bartušek.

Dík za krásné listopadové odpoledne

Tehdy jsem byla pozvána na trochu utajenou párty, ale to jsem nečekala, jaký bude průběh. Až na farním dvoře mě začalo srdce pumpovat na plné obrátky, to když mě přiváděli přátelé do skautské klubovny plné usměvavých přátel. Z úžasu nad plnými stoly a množstvím rozmanitých dobrot mě probudil až potlesk. Vaše gratulace k narozeninám mě přiváděly do rozpaků a já si říkala:

“Tak krásné to snad může být jen v nebi”. Na prožité chvíle plné pohody a úsměvů nikdy nezapomenu. Prosím Pána, aby mi poslal vzpomínky, až mi bude hůře. Tolik jsem si chtěla zapamatovat tváře všech přítomných, i co mi říkají. Ale všechno, co se dělo, utvořilo v mé mysli velkou stříbrnou kouli štěstí.

Holky, kluci, přátelé, pomocníci, dárci, organizátoři! Děkuji za toto setkání a krásné okamžiky. Moje berličky nezvládnou chůzi k vám, a tak jste mě pozvali k sobě. Pán Bůh zaplať za vaše pochopení a dary. Za váš čas zahrnutý do adventních dobrých skutků. Bůh mi pomůže odvděčit se vám za všechnu radost. Ať vám žehná a ať na nikoho ani v budoucnosti nezapomeneme.

Vaše *Jana*

J. Friedrichová foto av

Osobnosti našich farností Za Jaroslavem Hladíkem....

17. 4. 1925 - 13. 12. 2007

Všichni, kdo Jaroslava Hladíka znali, přijali zprávu, že nás v tomto pozemském životě opustil, s velkým zármutkem. Byl součástí našeho farního společenství a měl tady hodně dobrých přátel. Ti všichni v něm viděli člověka - křesťana, který byl vzorem skromnosti a tichosti. Víra a rodina, kterým byl oddán, byly u něho vždy na prvním místě. Pro každého měl milé slovo a trpělivost vyslechnout názory druhých. Budou nám scházet jeho životní

Jaroslav Hladík druhý zleva

redakční archiv

zkušenosti získané plodným životem i jeho upřímný úsměv.

Kromě víry a rodiny měl ještě jednu velkou lásku, skauting. Začal v něm pracovat od mládí, v roce 1942 v době, kdy byl oficiálně za protektorátu

zakázaný. A tak tehdejší známá závodská skupina nesla skautské ideály ilegálně. Když se ke konci protektorátu obnovila činnost Klubu vodních sportů v Berouně, nechyběl mezi kapitanátem jako vedoucí třetího roje. Za svou činnost byl po druhé světové válce vyznamenán stříbrným Junáckým křížem “Za vlast 1939 - 1945”. To bylo nejvyšší vyznamenání pro žijící skauty. Po válce pokračoval ve své činnosti mezi vedoucími skautských oddílů pod skautským jménem SEMAFOR. I později nechyběl tam, kde se dělalo něco prospěšného. Předával své zkušenosti a byl pro svou přátelskou povahu všude vítaný. My, katolíci, ho budeme dlouho postrádat v kostele na obvyklém místě, kde sedával se svou manželkou.

Jaroslav Vacík

Co se dělo: **Adventem zněla hudba**

Svatojakubský kostel v Berouně už tradičně opět rozezněly adventní koncerty; tentokrát byly tři.

První uspořádalo Seydlovo sdružení a Svatojakubský chrámový sbor, řízený sbormistrem **Jiřím Beščecem**, připomněl berounské veřejnosti zpěvem staročeských rorátů, že právě začíná advent a že hudba a zpěv v tomto období se výrazně liší od očekávaných Vánoc. Tyto starobylé a v Evropě ojedinělé písně upravil **Lukáš Petřvalský**, jenž také sbor doprovázel na varhany.

První adventní koncert foto Matěj Vašků

Druhou adventní neděli se představil dobřichovický soubor **Ludus musicus**, nám všem už také dobře známý z minulých let. V jeho podání zazněly renesanční adventní zpěvy, doprovázené na dobové hudební nástroje. Repertoár soubor čerpá převážně ze starých záznamů folklorní hudby, tanců a zpěvu, ale i z tradic hudby evropské. A opět nechyběl ani tzv. adventní betlém, který dotvářel atmosféru celého večera.

Třetí koncert, velmi bohatě navštívený veřejností, nesl název **Sváteční příběhy starých houslí**. Mohli jsme se těšit z umění cembalistky **Jitky Navrátilové** a významného českého houslisty **Jaroslava Svěceného**, který nás zaujal i svým průvodním slovem, v němž představoval velmi cenné historické nástroje. Například jedny housle vyrobené v Praze měly právě před několika dny výročí dvě stě sedmdesát let! V rukou Mistra housle i viola jen zpívaly! Přestože nám posluchačům byla pěkná zima, nějak jsme to ani nevnímali a vyměřený čas nám příliš rychle uplynul. Oběma umělcům (a také asi nástrojům) ovšem zima vadila víc! Koncert pořádalo sdružení Letorosty pod záštitou senátora **Jiřího Oberfalzera** a výtěžek byl věnován Klubu Betlém v Lochovicích.

Adventní koncerty umožnily posluchačům prožívat období před Vánocemi svátečně, zastavit se uprostřed všedních dní, nechat se oslovit krásnou hudbou a uvědomit si, že advent znamená ztišit se, vnímat a naslouchat ... -lf-

Co se dělo: **Od Adventu do vánoc - "musica Lodenicae"**

Také v Loděnici v kostele sv. Václava se konal o třetí adventní neděli koncert v podání místních hudebníků. Byl nazván Od Adventu do vánoc a jeho pořadatelé si kladli za cíl zdejšímu posluchačům hudebně přiblížit někdy opomíjený rozdíl mezi adventní a vánoční dobou a její hudbou. Na program tak byly v podání zdejšího smíšeného pěveckého sboru Comodo vedeného zkušenou a milou rukou sbormistryně **Taťany Bočkové** písně adventní vyjadřující očekávání a přípravu na příchod "Rosy" z nebes a tradice o kráčení za světlem následovány radostnými písněmi vánočními. Sólové písně z barokních kancionálů v úpravě **J. Krčka** přednesla sopranistka **Ludmila Pexová** z Vráže, která svůj výstup korunovala Vivaldiho dílem *Gloria Patri*, vždy za doprovodu varhanice **Pavly Bočkové**.

Pavla zarámovala ostatně celý koncert vynikající varhanní hrou a posluchači tak měli možnost slyšet Preludium C dur D. Buxtehudeho, tři části Mše pro famíky F. Couperina i například Fugu C dur J. K. Vaňhala. Tato mladá varhanice, která několik let (samozřejmě nezištně) doprovázela za varhanami liturgii nejen zde v Loděnici, ale i ve Svatém Janu pod Skalou, nyní studuje varhanní hru v Londýně. Protože je studium finančně velmi náročné (140 000 ročně bez ostatních výdajů), rozhodli se loděničtí vyjádřit svůj dík Pavle Bočkové a výtěžek z dobrovolného vstupného na tomto koncertě věnovali “své” varhanici (která ostatně i celé své prosincové prázdniny nyní sloužila varhanní hrou nejen o nedělích a svátcích, ale i na ranních rorátech s P. Benediktem a to i v mnoha okolních farnostech). Z darů se podařilo vybrat téměř 4 000 Kč, které byly již předány. Pokud byste chtěli a mohli přispět i vy, další možností je nejbližší koncert v Loděnici - Missa Brevis Jiřího Pavlici v provedení Svatojakubského

chrámového sboru se sbormistrem Jiřím Bešcecem a varhaníkem Lukášem Petřvalským dnes v den vydání časopisu v neděli 6. 1. v 15 hodin. Výtěžek z dobrovolného vstupného se svolením farnosti i protagonistů bude též věnován Pavle na studium varhanní hry. Všem dárcům velmi děkujeme a Pavle samozřejmě upřímně přejeme mnoho studijních úspěchů!

Pěvecký sbor Comodo na kůru v Loděnici foto av

-iva-

K-klub: Není ples jako ples

Až teď při psaní “čerstvých zpráv” si uvědomuji, jak to zase uteklo: Chci psát o nedávném již pátém famím plese a ono je to už předminulý měsíc minulého roku! Konal se v pátek 30. listopadu, v posledním možném termínu před Adventem. Pátky jsme zvolili schválně, i když jde člověk pomalu rovnou z práce, je to pořád příjemnější, než se ploužit po sobotní protancované noci hned ráno na nedělní mši. Ples je navíc vždy až od osmi večer... i když přípravný tým je na místě vždy již od pěti hodin, aby rozstavěl (zde děkujeme ochotným pomocníkům!) stoly a židle v sále, očísloval ceny v tombole, připravil šatnový prostor, rozvěsil

Plesový parket i podium v celé své kráse

foto av

plakáty a spoustu podobných maličkostí. Letos jsme to měli zloňska nacvičené a již v sedm hodin jsme se převlékli a očekávali první příchozí. K našemu velkému zklamání ovšem těsně před osmou večer, kdy ples měl začínat, zel sál až na 6 lidí prázdnotou! Skutečně jsme mohli začít až ve třičtvrtě na devět. Musíme říci, že to je velká škoda placeného času, každá hodina konání plesu stojí ke dvěma tisícům korun nepočítaje hudbu, takže se dá říci, že jeden ze sponzorských darů jakoby jen protekl mezi hodinovými ručičkami. Příště se pojistíme a rozhodně zahájíme ples předtančením skutečně úderem osmé, tak ať o něj nepřijdete☺! I když na druhou stranu musím říci, že jsme velmi vděční všem, kteří nakonec přišli (i těm, kteří přijít chtěli, ale sklátila je řádící chřipka a podobné neradosti). Spousta pozvaných rovnou odmítlo s

tím, že netančí a neplesají. Ovšem není ples jako ples.

Ze zvyku mluvím o farním plese, ale již podruhé jsme schválně zvolili název Společenský večer, protože naším cílem není jen ono deklarované protančení střevíců, ale setkání přátel z farnosti. Byla zde možnost občerstvení z rukou pana Nekolného, díky rozumné kapele bylo možno si i popovídat. Program obnášel

Uvítání - P. Kodras, E. Hazuková a P. B. Hudema **foto av** pro navnadění tance chtivých i pro potěchu netančících předtančení v podání slečny Michaely Bartlové a to ve žhavých jihomerických rytmech ve stylu filmu Frida. V deset hodin se začal vyprazdňovat stůl s bohatou a zajímavou tombolou, jejíž výtěžek jsme i tentokrát mohli věnovat na konto Přístavba KMSŠ - do rukou paní ředitelky PhDr. Jany Stielové vložil dosavadní viceprezident K-klubu Pavel Kodras symbolický šek s konečnou částkou 7000 Kč. Ani to ještě nebylo z programu vše. Díky sponzorským darům jsme i letos mohli ještě vylosovat z ústřížků vstupenek k sezení několik cen jako půlnoční překvapení. (Dva postřehy: Hlavní cenu opět vyhrála stejná rodinka jako vloni, ale vzhledem k tomu, že jsem lístky osobně předávala, můžu potvrdit, že to byla zajímavá shoda☺; k naší upřímné radosti výhru v podobě krásného dortu získala maminka početné rodiny, která měla druhý den slavit svůj svátek, a tak se potvrdilo, že i náhody jistě spolupracují s Božím plánem!)

Na plese letos hrála skupina Vynyl Band, pro nás vlastně takřka domovská, neboť jeden z jejích členů je kamarád spolufarník Jiří Svatoš, jemuž tímto děkujeme za zprostředkování a podporu. Měli jsme z kapely skutečně radost a líbila se snad nejenom nám. Na konci plesu je tančící vůbec nechtěli pustit a muzikanti byli tak benevolentní, že přidávali "tu poslední" ještě téměř půl hodiny po avizovaném ukončení večera. A musím říct, že potěšení bylo vzájemné, ještě po ukončení plesu nám frontman skupiny vyjádřil dík za setkání a nadšení z toho, jak se jim "s námi" hezky hrálo. Možná k tomu přispěl i fakt, že na farních společenských večerech se tradičně nekouří. (A taky se to tam nehemží ani po konci plesu potácejícími se postavami.) Lépe se zpívá, dýchá, a není nutné po skončení plesu *denikotinovat* těžko pratelný společenský oděv ☺. Velmi potěšující bylo, že kapela s sebou přivezla skvělého pana Matějku, který za elektronickými varhanami vyplňoval

zpěvem chvíle, kdy Vynyl Band nabíral síly k další produkci, takže nebyly žádné sáhodlouhé přestávky. Myslím, že pro příští rok bychom nechtěli kapelu měnit.

Ples se povedl k naší spokojenosti a doufáme, že i k vaší. Musíme na tomto místě ještě dostat slušnosti a poděkovat všem, kdo se o jeho zdárný průběh zasloužili. Příspěvek pro konání plesu poskytla Římskokatolická farnost Beroun, jménem níž vás na plese uvítal P. Benedikt Hudema; dále Skautské středisko Radost a Naděje, KDU-ČSL Beroun, firma Spel elektro s.r.o. Králův Dvůr a firma D&I Finservis Beroun a někteří drobní dárci, kteří nás podpořili zakoupením speciální sponzorské "vstupenky" - posíláme tímto díky farnicím z Loděnice i jiným, kteří si kladou za cíl vždy pár korun přispět, ačkoli se nikdy večera neúčastní. Také děkujeme všem malým sponzorům, kteří věnovali cokoli do tomboly. Děkujeme i naší skvělé předtančející Míše, která promptně zareagovala, i když jsme jí vinou organizačních šumů ohlásili o chvíli dříve, než čekala a přiběhla profesionálně při prvních tónech "své" hudby bez mrknutí oka rovnou zprostředka své rozcvičky v předsálí! Nesmíme zapomenout ani na moderátorku Evu Hazukovou, která spolu s viceprezidentem K-klubu ples krásně uváděla. Velké díky patří Ivě Průšové, na jejíchž bedrech ležela velká většina organizačních příprav. A děkuji také "našim" mužům, kteří zajistili technickou podporu a plakáty. Snad jsem na nikoho nezapomněla, v tom případě, prosím, jakoby se stalo! I když přece. Děkujeme tomu největšímu Organizátorovi za podporu, za příhodný prostor pro setkání duší a za jeho nezměrnou péči, se kterou nám pomohl připravit i záležitost tak světskou jakou je taneční a společenský večer. On myslí skutečně na všechno!

Ivana Vašků

K-klub: Mikulášská mše

Abych pravdu řekla, nebyli jsme si vůbec jisti, jak letos Mikuláš dopadne. Od té doby co se koná pravidelně ples těsně před adventem, nějak po všech přípravách marně hledáme sílu hned v týdnu organizovat Mikuláše pro děti. Ale nakonec se kvůli svým dětem stejně vzchopíme, protože divoké "čertovské" besídky např. ve školách nám nějak nepřipadají jako právě ořechové. Letos jsme se zaradovali - dostali jsme nabídku, že Mikuláše dětem z farnosti tentokrát připraví maminky! Pak to zase chvíli vypadalo, že místo toho bude mše o sv. Mikuláši

s nadílkou v kostele, pak zase "Miku, miku" v režii středečního dopoledního maminkovského spolča... No a nakonec maminky připravily Mikulášskou pro batolata a konala se i mikulášská mše pro ostatní děti. A protože kaplička v Berouně je pro podobnou akci trochu malá a kostel trochu velký, rozhodli jsme se pro loděnický kostelík, který je akorát. S kytarovou kapelkou jsme nacvičili písničky adventní i mikulášské, P. Benedikt moc

Svatý Mikuláš zvěčněn spolu s dětmi

foto av

hezky dětem o Mikuláši povídal (i když ho tou dobou asi už pěkně hrála teplota, zvládl vše s úsměvem☺): *Jestlipak například víte, proč má Mikuláš berlu. Je to biskupská hůl, spolu s mitrou na hlavě je odznakem biskupského svěcení. Každý biskup, tedy i sv. Mikuláš, je*

samozřejmě (duchovní) pastýř a má takovou zahnutou hůl, aby mohl koncem zaháknout zatoulanou ovečku a vytáhnout ji z propasti či křoví. Nebo aby mohl přetáhnout zlého vlka po hřbetě. (Ovšem v případě našeho pastýře kardinála Vlka to prý bude asi nějak jinak...☺)

Kostel byl plný, mše měla v adventní době krásnou atmosféru a po mši na dveře skutečně zaklepal živý svatý Mikuláš ve zlatém ornátu a samozřejmě s košem darů. "Příště zase mikulášskou mši a nic jiného!", ujišťovali nás i "nároční" rodiče a tak jsme měli skutečně radost. Podívat se přišlo i pár nevěřících a dokonce si s sebou vyžádali domů písničky ze mše. Takže za rok tak a ne jinak. Jenom asi v Berouně, protože my z okolních vesnic do centra ze zvyku dojedeme, ale "ti z města" to dojíždění do okolí přece jen tak neumějí. Nebo že by ne?

Jo, a nejbližší pozvánka K-klubu! **Eldorado Masek ve stejnojmenném sále u kapličky na Jarově, v sobotu 26. 1. 2008 v 15 hodin. Nejlepší maska bude odměněna a připravena je i dětská tombola, tak se na vás těšíme** -iva-

Co se dělo: Mikuláš

"Martínku, neber ten dudlík Matějovi, slyšíš? Nebo Ti dnes Mikuláš nic nedonese, pojd', radši si spolu zazpíváme..." Takhle nějak začalo to předivné kouzelné mikulášské ráno. Popravdě řečeno těšila jsem se na Mikuláše jako malá holka.

Proto jsem měla velkou radost, když jsem se dověděla, že má tento svatý pán zavítat i mezi nás maminky a hlavně mezi děti, které se schází ve středu ráno v budově kaplanky. Odpoledne jsem oblékla kluky, nabalila čaj a sušenky a už jsem si to s klukama maširovala na farní půdičku čekat Mikuláše. No jo, zapoměla jsem, že naše cesta vede přes náměstí a tam Martínka zaujalo auto "cocacoly", protože hezky svítilo. Po delším přemlouvání jsme došli na půdičku, kde už čekaly ostatní děti a maminky. Balíčky na nadílku jsme měli připravené, a dokonce jsme se naučili mikulášskou písničku, kterou jsme Mikuláše přivolávali. Všude na půdičce svítily svíčky, voněl čaj a děti byly tak nějak poslušnější. Nejdřív jsme se pomodlili a pak následovalo divadélko o tom, kdo to svatý Mikuláš byl. Rozdával chudým a prý i nemajetné slečně, aby měla nějaké věno a mohla se vdávat. Kéž bych i já dokázala dát v kostele do zvonečku celý obsah peněženky a nepočítala drobné. Z mých myšlenek mě vytrhl Martínek, který mě tahá za rukáv a ukazuje na schody. Je, je to fakt on, přišel svatý Mikuláš! Za zpěvu písně jedné maminky - Miku, Miku, Mikuláš, dárců šampión, rozdávát se měl kuráž, chceme být jak on! si děti chodí pro balíčky a svatý Mikuláš pokyvuje hlavou. Je to nádhera, Martínek dostal chrastítko, tak se hned přidává k hudebnímu doprovodu. Svatý Mikuláš si dokonce zazpíval s námi a do rytmu si ťukal svou zlatou berlou. Oči září dětem i maminkám. Po písničce se má Mikuláš k odchodu, že prý musí obejít s dárečky ještě hodně dětí. Tak "S Pánem Bohem" a budeme se snažit být hodní a obdarovávat druhé, aby se zase za rok svatý Mikuláš přišel mezi nás podívat. Prosíme Tě svatý Mikuláši, abychom se snažili být dárců šampióni... -mk-

Mikuláš na půdičce

foto autora

Co se dělo: Vánoce

A aniž by si člověk všiml - jsme zase o dva týdny starší, mikulášská berla s mitrou ještě stojí v předsíni a máme tu jinou besídku - tentokrát vánoční.

Je středa devět hodin ráno, venku je šedo, mrazivo až nevlídno a do schodů kaplanky stoupají první dvě maminky, každá se svou ratolestí. Nahoře na půdičce je sice teplíčko, ale nejlépe je stejně u topení! Obě maminky, Hanka a Lea, se zcela spontánně a takřka synchronizovaně nalepí na radiátor a na jejich zimou ztuhlých obličejích se rozhostí úsměv "už nám nic nechybí". ☺

Děti si zatím hezky hrají, maminky švitoří a čas jim rychle utíká, už už si říkají, že dneska už asi nikdo nepřijde, že už asi všichni jsou u babiček nebo nakupují dárky, a že to vlastně nevádí, vždyť ono tady takhle v teple sedět vůbec není špatný, když v tom se na schodech objeví rozzářená tvář Veroniky: "Ahoj, dámy! Půl desátá to pro mě jistí!" říká se smíchem a pomalu odstrojuje děti. Dámy u topení se na sebe spiklenecky podívají a jedna po druhé začnou Veronice navrhopvat, jestli

Příjemné prostředí na půdě kaplanky **foto autora**

bychom dneska tu besídku nemohly pojmout jen tak neformálně konverzačně. Brzy však pochopí, že veškerá jejich námaha pro vlastní lenost je marná, neboť akční a hrdá maminka dvou dětí se již shání po zápalkách, aby zažehla svíčky pro vánoční atmosféru.

"No jo," povzdechnou si dámy s úsměvem. "Nedá se nic dělat, dětem jsme to slíbily, tak besídka bude!"

Besídka bude zřejmě jen pro šest dětí (dorazila ještě Monika s dvěma dcerkami), ale to vůbec nevádí - komorní duch akce se jistě zúročí v soustředěnosti dětiček.

A už je to tady! Veronika se ujímá poutavého úvodu: děti sedí napjatě v kroužku na koberci a teta Veronika doprostřed mezi ně pokládá tajemný uzlíček z šátku uvázaný. Děti jedno po druhém šátek rozvazují, až naleznou krásný drobný vyřezávaný betlém. "Kdopak to leží v jesličkách? Jakpak se jmenuje Ježíškova maminka? A tatínek? A copak dostane od Ježíška Eliška? Hedvika? Klárka? Vojtišek?..." děti s viditelným potěšením odpovídají na všechny tetiny otázky, ale ticho nastane po otázce: "A copak dáme Ježíškovi letos pod stromeček my?" Děti tápou, ale teta jim pomůže: "Já bych měla, děti, takový nápad: co kdybychom Ježíškovi darovali písničku?" Návrh má kladný ohlas a to už přichází další teta a ujímá se kormidla, respektive kytary, a začíná dětem vyprávět příběh o pastýřích, kterak trávili dlouhé dny a noci vysoko v horách nad městem Betlémem a starali se o ovečky, až se jim jednoho dne zjevil anděl...

Půdičkou burácí poslední *hajdom hajdom tydlidom!* a besídka vrcholí překrásným obrazem: na dřevěné lavici je postaven onen malý dřevěný betlém, děti zapalují svíčky a kladou je kolem betlému a přitom s maminkami zpívají koledy... (škoda, že do toho Vojtišek tolik řve... ☺).

"Snad se dětem besídka líbila. Třeba si z ní i něco odnesou... a je rozhodně dobře, že jsme ji nestrávili u radiátoru," povídají si s úsměvem dvě maminky, tisknoucí se blaženě k topení. **-lk-**

Píšte nám: **Diskuse?**

Tak jsem si v minulém Zpravodaji přečetla, kolik lidí volá po tom, aby se Zpravodaj stal “místem bouřlivých diskusí a článků na kontroverzní téma”. Hm. Upřímně doufám, že se tak nestane. Právě na to už “dojela” celá řada schopných periodik (i křesťanských), a jiná se stala místem “praní špinavého prádla”. Upřímně nepřeji redakční radě dělat “hasiče” mezi bouřlivě diskutujícími. Zažila jsem celou řadu hádek, jejichž příčinou byla právě původně slušná diskuse na kontroverzní téma, při níž v závěru účastníci už nebrali ohled vůbec na nic, vytahovali na sebe jako argumenty i staré osobní věci a častovali se slovními obraty, které vůbec nelze uvádět. Přitom šlo třeba o dlouholeté kamarády a někdy také o křesťany. Výsledkem takové “diskuse” bylo třeba i to, že spolu několik let nepromluvíli... Kdo něco podobného také prožil, jistě ví, o čem píšu. Něco takového bych naší farnosti rozhodně nepřála.

Myslím, že spíše než naše, lidské diskuse, potřebujeme svědectví na téma “Život s Ním”. To je nevyčerpatelná učebnice pro nás pro všechny, kterou píše sám Život. Přimlouvala bych se zvláště za svědectví našich starších spolufarníků, protože v nich se mísí historie spolu s každodenním životem, prožívaným s Kristem. Pro mladé a nejen pro ně by snad byla zajímavá svědectví o tom, jak se kdo dostal ke svému povolání (kněžskému, řeholnímu). Při jejich dnešním nedostatku by to bylo jistě povzbuzující. Některá pěkná svědectví už ve Zpravodaji vyšla. Bhu díky za ně.

Podle mého názoru by měl Zpravodaj zůstat místem *zpráv*, především o duchovním dění ve farnostech (tedy ne např. o tom jak si parta křesťanů vyrazila do hospody, na výlet či na diskotéku a jak se tam pobavili). Kdo chce však diskutovat, budiž mu to přáno. Je k tomu celá řada jiných tiskovin (i křesťanských) a v neposlední řadě internet, kde lidé celé hodiny diskutují o ... (např. Grano Salis, Christ Net). Jedná se prý o křesťanské internetové stránky. Ale názory na nich prezentované i způsob jejich podání by se někdy daly označit spíš za “stoku křesťanství” (i když ne všechny). O bouřlivé diskuse zde vskutku není nouze. Takže kdo chce diskutovat, může. Má to jeden malinkatý háček. Že to všechno zabírá příliš mnoho času. A obávám se, že také odvádí od toho nejdůležitějšího, co nás všechny spojuje a čeho bychom se měli zvláště v dnešní době všichni urputně držet. Totiž od víry, naděje a lásky. Od Krista samého. To, co v našich životech nutně potřebujeme, nejsou diskuse ani množství informací k nim vedoucí, ale *modlitba*. Třeba i malá modlitební společenství, která se budou pravidelně modlit za konkrétní potřeby jednotlivců i celé vesnice či města. Nezáleží, kolik jich bude, vždyť “*kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu...*”

O totéž bych se přimlouvala i u lidí, kteří “mají čas”: matky v domácnosti, důchodci, nemocní, postižení... Aby se nezajímali jen o ty hmotné potřeby svých bližních. Vždyť oni jsou pravým modlitebním potenciálem farnosti, často nevyužitým. A patří to i k našemu povolání...

Závěrem snad jenom, co nám k tomu radí apoštol Pavel: “*Vyhýbej se mladické prudkosti, usiluj o spravedlnost víru a lásku a pokoj s těmi, kdo vzývají Pána z čistého srdce. Nepouštěj se do hloupých sporů, v jakých si libují nepoučení lidé víc, že vedou jen k hádkám. Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný učit a být trpělivý*”. 2.Tim2.22-24. A naopak vybízí: “*Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládcy a za všechny, kteří mají v ruce moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.*” 1Tim2.1-3. Tento čas není ještě časem soudů, ale milosti. A milost přichází skrze modlitbu.

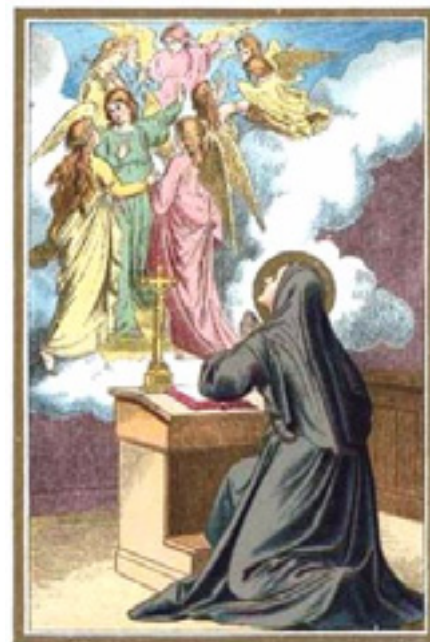
Lenka Zdislava Pletánková

Ze života svatých

Sv. Anděla Mericiová

(27. ledna)

Anděla se narodila v roce 1474 jako dítě prostých rodičů v obci Desenzano. Už v deseti letech ztratila rodiče a další ranou byla smrt její sestřičky, vychovávané zároveň s ní. Vstoupila do třetího řádu sv. Františka a snažila se žít podle rad evangelia. Po návratu do Desenzana se začala starat o chudé děti, nábožensky je vychovávala a starala se o ně všemožně. Tehdy ještě nebyla povinná školní docházka. Zájem o její práci byl stále větší, a tak začala s výchovou žen pro rodinný život. Tehdy byly mravy velmi uvolněné. Při pouti do Svaté země oslepla, ale při zpáteční cestě podivuhodně opět nabyla zrak. V roce 1535 již službu Bohu takto s ní vykonávalo 28 dívek. Učitelská kongregace založená Andělou - první v dějinách církve - měla za patronku svatou Uršulu. Odtud jméno členek uršulinky. V době, kdy výchova byla velmi přísná, psala Anděla jako generální představená svým dcerám: "Prosím vás velmi, snažte se přitáhnout svoje děvčata láskou a vést je jemnou, něžnou rukou, ne pánovitě a tvrdě". V jednom směru tato světice předběhla svou dobu. Zemřela v Brescii 27. ledna 1540.

Bl. hl. Angela Merici, Ordensšestka.

-vac-

Církev bojovala za národní hrdost a prosazování češtví

Dnes má církev jiné úkoly, než měla v době před sto lety. Tenkrát se duchovní správce musel starat i o farní hospodářství, výnosy z něj a měl nezměnitelné poslání starat se o školní výuku. Za tou musel - pokud nebyl v místě učitel - dojíždět, a tak přibývaly starosti, jak dojíždění zajistit a z čeho náklady platit. Dojíždělo se ze Železné jak do Chyňavy, tak i do Staré Huti. V té době se muselo buď pěšky, nebo koňským potahem. Kdo zná situaci v těchto obcích, představí si, jaké to bylo obtížné, třeba když byly velké závěje.

Tehdy farář železenský v roce 1902 pocítoval silný tlak na poněmčování a s ním i čeští obyvatelé. Ti to nesli jako útlak. Duchovní správce se písemně obrátil se žádostí o zaplacení výloh vzniklých z cestování na bohoslužby do Staré Huti. Dopis adresoval na Českou Montáň společnost, která měla v nájmu starohuťské závody a příslušelo jí náhrady vyplácet. Svou žádost napsal česky a netušil, co tím způsobí. Ředitelství společnosti to považovalo za něco neslýchaného a vyplacení zastavilo. Smělec měl být potrestán, dokud by se nepokořil a nad skutkem lítost neprojevil. Že však kněz setrval ve své nekajícnosti, nedostal už z ředitelství žádnou zprávu. V té době byl všemohoucím pánem závodu ve Staré Huti proslulý ředitel František Kupelwieser, který bojoval proti každému, kdo se osmělil ve všem ho neposlechnout.

Boj o duchovní výchovu ve školách a o český vyučovací jazyk pokračoval. Počátkem vyučovacího roku 1903 byla ve Staré Huti zřízena jednotřídní německá škola. Tu navštěvovalo jen sedm dětí německé národnosti, ostatní děti měly národnost českou. Škola se označovala jako škola s právem veřejnosti, ale ta slova pak byla uměle zakrývána a tak vlastně nikdo nevěděl, v jaké je kategorii. O tom, jak bude postaráno o náboženskou výuku se vůbec

Historie
berounského
vikariátu

nemluvílo a církevním úřadům nebylo zřízení školy ani dáno na vědomí. Učitelka byla vybrána ředitelem závodu. Aby všech potíží nebylo dost, ozvala se c. k. Okresní školní rada v Hořovicích, že faráři k vyučování na hýskovské škole povoluje jen dvě cesty týdně. K většímu počtu cest ze Železné do Hýskova musí kněz podat žádost až na Zemskou školní radu.

Přes všechny tyto potíže bylo v železenské farnosti mnoho radostných událostí, například se duchovnímu správci nakonec podařilo v roce 1904 sehnat prostředky na opravu filiálního kostela ve Staré Huti. -vac-

W našem nejstarším písemnictví **Zakládací listina litoměřické kapituly aneb „Nejstarší“ česká věta**

Bud'te pochváleny, Litoměřice, město v překrásném Českém středohoří, město věhlasné! Už v době předpřemyslovské tu stávalo slovanské hradiště. Později město proslavil např. překrásně iluminovaný Litoměřický kancionál, vážící 56 kilogramů, k jehož zhotovení bylo zapotřebí kůží ze 463 jehňat. Ale město proslulo také známou „první“ či „nejstarší“ českou větou. To bylo tak: Roku 1057 v Litoměřicích založili kapitolu a k tomu byla vyhotovena zakládací listina, pochopitelně latinská. A na tento kus pergamenu počátkem třináctého století někdo připsal větu v češtině. Jak žertem podotkl spisovatel František Nepil – *„původně ten historický dokument vlastně znehodnotila, protože po takových archiváliích se nemá čmárat, to dá rozum. Jenomže za dalších sedm století se stala historicky cennou i ona, a to dokonce víc než latinský originál!“*

Je to nejstarší dochovaná česká věta. Nejstarší věta zaznamenaná v naší mateřštině. Nenapsal ji žádný básník ani kronikář a do krásné literatury vlastně ani nepatří – je to zápis pozemkově právní:

Pauel dal geft plofkouicich zemu Wlah dalgeft dolaf zemu bogu i fuiatemu fcepanu fe duema dufnicoma boguceu a fedlatu

Že to není česky? Ale ano, jenomže to bylo zapsáno tzv. primitivním (jednoduchým) pravopisem, v němž písař musel vystačit s repertoárem písmen latinské abecedy, a tak jedním znakem označoval více hlásek, a to ještě nejednotně, protože se často jedna hláska zapisuje různými znaky. Délky samohlásek se nijak neoznačovaly, velká písmena se užívala nejednotně, nedůsledně. Věta přepsaná do dnešního pravopisu vypadá hned jinak: **Pavel dal jest Ploskovicích zemu, Vlach dal jest Dolás zemu Bogu i sviatému Štěpánu se dvěma dušníkoma, Bogučejú a Sedlatú.** To se dá pro srozumitelnost přeložit do dnešní češtiny asi takto: **Pavel daroval v Ploskovicích pozemek, Vlach daroval v Dolanech pozemek Bohu i svatému Štěpánu se dvěma poddanými na zádušním majetku, Bogučejem a Sedlatou.** Svatému Štěpánu je v Litoměřicích zasvěcen kapitulní kostel, a celá ta věta tedy svědčí o tom, že majetek byl v těch dobách dáván nikoli obci nebo státu, ale Bohu a světcům, a bylo tedy všem jasné, že patří církvi...

My jsme se tou větou dostali do časů, kdy se začne psát česky a v češtině začnou vznikat první literární památky. Vypůjčím si proto ještě jednou slova Františka Nepila: *„Nevím, jestli z těchto slov také tak vzrušeně cítíte ono vzdálené šumění sedmi staletí, jestli z nich slyšíte prahovor těch, kterým vděčíme za to, že tu dneska jsme. Nevím, jestli si uvědomujete, že i tato první slůvka se přetavila do stříbrnosných žilek písemnictví... A že se vtavila především do řeči, kterou voláme své děti k obědu a kterou si přejeme dobrou noc. Je to řeč, která zní jako loretánské zvonky a je čistá jako z křišťálu...“* Lidmila Fričová

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ „Člověk má být doma, aby Bůh mohl přijít...“

Zamyšlení nad vánočním setkáním klientů a pracovníků Azylového domu sv. Jakuba.

Tradiční setkání klientů a pracovníků Azylového domu a zástupců Farní charity Beroun proběhlo letos v úterý 18. prosince v podvečerních hodinách. Bylo příležitostí k vzájemnému setkání a k prožitku pospolitosti a lidské blízkosti s našimi klienty, tedy lidmi, kteří se nacházejí v těžké osobní i existenční situaci. Slavnostní večere, na jejíž přípravě se klienti velmi aktivně podíleli, dárčky pod stromečkem šité „na míru“ každému z nich, společné povídání a zpívání vánočních koled... To vše přispívalo k prožitku svátečního večera.

V rozhovorech s klienty zaznívají v těchto dnech častěji vzpomínky na dětství, vzpomínky zastřené leckdy melancholií, ozvěnami skryté bolesti nad životními událostmi, které už nelze vzít zpátky, ale také touha svůj život změnit, žít ho smysluplně, k něčemu směřovat... A také touha **po domově**, a to v širším smyslu, než jen „mít střechu nad hlavou“.

A tak jako tento večer, tak i další společná setkání, besedy, odborné poradny, společná práce, vše, čím je „protkán“ a tvořen život klienta Azylového domu, může být pomocí a příležitostí k objevování a znovuvytváření

toho „svého“ domova. Ztraceného, a teď znovu hledaného a objevovaného. Jeho základy mohou tak začít stavět už teď, během svého pobytu v Azylovém domě. Je to i cesta návratu k sobě, cesta z krajín vnitřního „bezdomovectví“ k uvědomění si své jedinečnosti, své neopakovatelné hodnoty a krásy v Božích očích... Cestou k překonání toho bezdomovectví, které začíná ve vlastním srdci, a všeho toho, co nám brání být „konečně doma“...

Kristova slova o tom, že „lišky mají svá doupatá a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil“, tedy nevnímám jako výzvu k „bezdomovectví“, ale naopak jako výzvu k tomu, aby člověk hledal svůj pravý domov, který je v Bohu, a spočinul v něm...

Závěrem děkuji všem klientům i kolegům za přípravu tohoto krásného večera a přeji jim všem požehnaný rok 2008.

Jindřich Štusák

✿ **Současná sociální pracovnice v Azylovém domě** sv. Jakuba Mgr. Bára Vlková, která se klientům Azylového domu intenzivně věnovala od roku 2005, odchází počátkem příštího roku za radostmi i starostmi novopečené maminky... Za celý tým Azylového domu jí přeji hodně štěstí a radosti v této nové životní etapě.

Od 1. ledna 2008 převezme funkci sociální pracovnice v Azylovém domě Mgr. Petra Müllerová, která se čtenářům farního zpravodaje představí následujících řádcích.

Z vánočního setkání foto Jiří Hazuka st.

Přeji jí v tomto náročném poslání hodně úspěchů a hojnost Božího požehnání.

Jindřich Štusák

✚ V Azylovém domě pracuji od února 2007 jako sociální asistentka. Kromě toho sloužím jako konzultant na Lince bezpečí v Bohnicích. Vzhledem k tomu, že jsem byla dlouho doma se svými dětmi, mi obě tato zaměstnání přinášejí cenný kontakt s lidmi a dobrý pocit z toho, že občas někomu moje práce pomůže.

Chtěla bych se vyhnout zaběhaným klišé, ale musím říct, že mě tato práce baví a v Azylovém domě se mi líbí. Je to zásluha nejen klientů, které považuji za zajímavé a mnohdy i moudré lidi, ale i mých spolupracovníků, kteří mě dobře přijali a od začátku mi pomáhají.

Tuto práci jsem si vybrala, protože si myslím, že je smysluplné a potřebné starat se o lidi bez domova, pomáhat jim při řešení problémů a podporovat je v jejich snaze o soběstačnost. Ráda bych kromě praktické sociální práce dávala klientům i něco navíc. – Třeba přijetí, optimismus a osobní účast. O to se budu snažit a doufám, že se mi to podaří.

Petra Müllerová

Milí spolufarníci!

Dovolte, abychom vám do celého nového roku popřáli Boží pomoc a požehnání a pro každý den dostatek síly i zdraví. Kéž

vás vědomí Boží přítomnosti ve vašem životě posiluje a naplní radostí a pokojem.

Kolektiv KMS

kresba Míša Vašků

FARNÍ KRONIKA 2007

“Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: Je čas rození i čas umírání, čas plakat i čas smát se..” (Kazatel 3, 1.2.4) Znovu po roce shrnujeme uplynulé životní události ve farnosti a svěřujeme všechny v této rubrice především do bezpečných rukou Božích.

LEDEN :

JUBILEA: Růžena Svobodová (85let), Marie Weinerová (75let), Zdeněk Stiel ml. (25let)

NAROZENÍ: Anežka Bělohlávková

POHŘBY: Emilie Trnková, Eva Pankowská a Miroslav Nezbeda.

UNOR :

JUBILEA: Marie Burešová (60let), Libuše Malá (85let)

KŘTY: Alex Petro

SVATBY: Jan Petřvalský a Helga Petřvalská, Blažej Petro a Marcela Brečková, Michal Dočekal a Monika Zoubková

POHŘBY: Ludmila Svatošová, Irena Chromá

BŘEZEN :

JUBILEA: Vlasta Štréblová (65 let), Vlasta Čadková (85 let), Jaroslav Vacík (80 let), Kamil Horný (40 let)

KŘTY: Alex Marfláková

POHŘBY: Miroslava Šmídová, František Korecký, Marie Hejnová.

DUBEN :

JUBILEA: Marie Novotná (60let), Eva Doubková (50let), Jana Čochňárová (35let), Květa Baumanová (87let), Alena Margraffová (45let), Magdaléna Lebarová (25let), Jan Vomlel (35let)

VÝROČÍ: P. Bohumil Huml (nedožítých 95 let), Růžena Fričová (nedožítých 80 let)

DUBEN :

KŘTY: Ivana Anežka Michaela Dömeová, Jan Pavel Kratochvíl, Lukáš Hána, Ondřej Hána, Matěj Duna, Veronika Dunová, Simona Dunová, Michal Paulíček, Martin Andraschko, Pavel Kiripolský, Markéta Kiripolská, Bianka Zabadanovová, Jan Tomáš Švarc, Markéta Martinů, Adéla Řehořová a Jan Jakub Šedivý

KVĚTEN :

JUBILEA: Blanka Čaplová (60 let), Anna Chaloupková (80 let), Marie Brožová (80 let), Jaroslav Valášek (40let), Pavel Kodras (45 let) a Jakub Kodras (20 let)

NAROZENÍ: Veronika Hamouzová

KŘTY: Kateřina Sára Michalská

SVATBY: Jana Červenková a David Šimáček

ČERVEN :

JUBILEA: Josef Kokeš (70let)

VÝROČÍ: P. Michal Němeček (5 let svěcení), Jarmila Valášková (nedožítých 65let)

NAROZENÍ: Markétka Frantová, Michal Krejčí, Adélka Šedivá

KŘTY: Alžběta Anna a Aleš Jan Frydrychovi, Anežka Šťastná

SVATBY: Stanislav Sibert a Anna Karchová.

POHŘBY: Miluška Pospíšilová

ČERVENEC :

JUBILEA: Věra Votápková (70let)

NAROZENÍ: Eliška Pexová, Matěj Koryčanský, Antonín Ševčík a Marek Koubek

SRPEN :

JUBILEA: Pavel Tvrzník (40let)

KŘTY: Martin Tomáš Ševčík, Julie Rysová, Richard Jan Horký, Lucie Štefánková, David Toporčák a Matěj Koryčanský

SVATBY: Milan Kavka a Martina Slabihoudková, Richard Jan Horký a Erika Marie Horká, Jan Lugar a Katarína Rottová Petr Novák a Ivana Chovanová, Jiří Zdílina a Jana Halasová Miloš Kajtman a Zdeňka Hruběšová, Marie Šapovalivová a Josef Očenášek

SRPEN :

POHŘBY: Marie Weinerová

ZÁŘÍ :

JUBILEA: Drahoslava Míková (86let), Jana Čaplová (35let), Alois Vašků (35let)

VÝROČÍ: Stanislav Míka (10 let úmrtí)

NAROZENÍ: Zdislávka Brodinová.

KŘTY: Kateřina Jelínková

SVATBY: Jiří Zdílina a Jana Halasová, David Uher a Aneta Prokopiusová

POHŘBY: Marie Dvořáková, Ivan Šapovaliv, Václav Janda

ŘÍJEN :

JUBILEA: Jana Svatošová (45let), Maruška Stielová (20let)

KŘTY: Dorota Máří Magdalena Kobrová, František Ševčík, Adéla Martina Šedivá

POHŘBY: Helena Bílá, Václav Brejcha, Josef Volf, Marie Janečková a Božena Macounová

LISTOPAD :

JUBILEA: Pavla Fabianová (60let), Jana Friedrichová (70let), Marie Hlaváčková (90let)

KŘTY: Veronika Hamouzová, Eliška Ludmila Pexová, Zdislava Anna Brodinová, Kristina Martina Ulrichová, Tereza Jana Čápková a Radoslav Jan Čáp

POHŘBY: Marie Štefanová, Marie Kozlíková

PROSINEC :

JUBILEA: Anna Pilerová (80let), Jana Civínová st. (80let), Klára Anna Radoušová (55let), Beata Kolčavová (50let), Daniel Průša (40let), Pavlína Šafránková (70let)

POHŘBY: Ladislav Svatoš, Jaroslav Hladík

SVĚDECTVÍ: Pokud jste pod tímto nadpisem očekávali pár řádek ve stylu rubriky Bůh v mém životě, omlouváme se, že jsme vás zklamali! Ale z toho, že i vás takovýto nadpis láká, troufale usuzujeme, že byste si skutečně nějaké to svědectví ze života v Bohu rádi přečetli. My také! Prosíme vás! Kohokoli! Napište! Přece máme každý svou osobní zkušenost s Pánem! A jistě ne všechny jsou tak osobní, že by nesnesly světlo světa. Anketa ukázala, že něco podobného by zpravodaj oživilo, ale i když pro vás rádi napíšeme cokoli, tolik osobních zkušeností sami nemáme, abychom vás jimi mohli zásobovat pravidelně a navíc, je třeba pohledu z různých stran a různého pisatelského stylu (a není skutečně třeba být zvláště slohově nadaný!). I když, abyste nepřišli zkrátka, mám jednu malou zkušenost už dlouho “schovanou” - připadala mi taková pro zpravodaj nevhodná, neboť odhaluje trochu konzumní pohnutky matky v domácnosti. Ale třeba se díky ní osmělíte i vy.

Prála jsem si boty! Černé, kotníčkové, šněrovací, na podpatku. Takový trochu styl dvacátých let minulého století - viděla jsem zrovna reklamní obrázek a říkala jsem si: to jsou ony, ty bych fakt potřebovala! Ten den jsem dopoledne jela učit “nábo” (tři roky zpátky) a pak jsem vyzvedávala děti ze školky, když mě paní hospodářka říká: “Mám tu nějaké boty, prý pro paní, co učí náboženství!” “!?!” Přinesla tašku a z ní na mě koukaly! Skutečně! Z tašky jsem vyndala černé, kotníčkové, kožené, šněrovací, úplně nové boty na podpatku. Přesně ty, po kterých jsem to dopoledne toužebně vzdychala. A nebyly jen jedny, bylo jich tam čtvero... a pak ještě spoustu světlých dámských lodiček. Prý to přinesla nějaká paní, že je prodávali po dvacetikoruně a zdály se jí vhodné třeba na první svaté přijímání. Bohužel všechny ty boty měly větší dámská čísla, takže jsme je nemohli rozdat dětem jdoucím ke svatému přijímání, ale snažili jsme se je nabídnout ve farnosti. A na mě zbyly také jedny - přesně ty vytoužené. Děkuji tímto dárkyni, jejíž dobré ruce tentokrát Hospodin použil na splnění tak přízemního přání. Utvrdilo mě to v přesvědčení, že Bůh nám chce opravdu dělat radost a žádné přání mu není malé! Máte-li i vy nějakou, třeba i podobně obyčejně praktickou zkušenost, napište ji také. Můžete po e-mailu na adresu red.tym@seznam.cz nebo ručně - na příspěvky máme papírovou schránku v kostele v Berouně a v Loděnici, nebo kovovou ve vestibulu berounské fary

-iva-

HLEDÁME:

- Člověka, který by se ujal svázání rozpadlých misálů.
- Do redakčního týmu redaktora a případné pomocníky při skládání (děkujeme tímto manželům Jedličkovým z Jarova, kteří se skládání ochotně ujali, ale neradi bychom je úplně vyčerpali☺).
- Kohokoli (i amatéra) pro aktualizaci webových stránek
U tohoto bodu bychom se rádi trochu zastavili. Už několikrát přišel do e-duchny dotaz, proč jsou některé rubriky farních stránek tak zoufale neaktualizované. Rádi bychom vysvětlili, že farní stránky vznikly ze spontánního nadšení a v podstatě **amatérsky**. Doufali jsme, že když se zaběhnou, najde se mezi dvěstěpadesáti farníky jistě někdo, kdo by je třeba vylepšil nebo se jim alespoň mohl více věnovat. Jeden z webmasterů se bohužel odstěhoval a o stránky, které mimochodem existují jen díky velké ochotě pana Turchicha z Prahy, který nám poskytuje svůj elektronický prostor, se stará jeden člověk, který má navíc na starosti Zpravodaj, pomáhá ve své domovské i v berounské farnosti (nejen jako člen farní rady) a kromě mnoha dalších aktivit (kytarovky, K-klub, sbor,

plakáty ke koncertům...) má samozřejmě své zaměstnání a rodinu a víc času nejen pro farní stránky už bohužel nenajde, navíc má pouze negativní odezvu své práce. Věříme, že tento výčet pochopíte pouze jako omluvu a věříme též, že se najde někdo ochotný, protože stránky farnosti si to zaslouží. Existuje ještě vždycky možnost je zrušit *Jeden svatý muž potkal na procházce městem žebrající děvčátko v hadrech. V myšlenkách se obrátil k Pánu: "Bože, jak můžeš takovou věc dopustit? Prosím tě, udělej s tím něco." Večer v TV zprávách uviděl zabitě lidi, oči umírajících dětí a těla trpících lidí. Znovu se modlil: "Pane, tolik bídy. Udělej s tím něco!" V noci mu Pán jasně odpověděl: "Já jsem už něco udělal - stvořil jsem tebe!"* (B. Ferrero, Další příběhy pro potěchu duše)

Možná, že mnoho farníků ani netuší, že je něco potřeba, protože farnost v podstatě dobře funguje. Síly všech pomáhajících bohužel nejsou neomezené. Snad právě tyto novoroční prosby nezůstanou nevyslyšeny. Ozvěte se komukoli. Kněžím, nám v redakci na kontakty uvedené v tiráži písemně či osobně... Děkujeme Vám! *Vaše redakce*

NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ :

Vstupujeme do nového kalendářního roku. To je čas již tradičně spojený s bilancováním dosažených výsledků a předsevzetími namířenými do budoucna. Co napovídá pohled do naší farnosti?

Zvláště bolestně tu stále chybí služba kostelníka (kostelnice). Síly nepřebývají ani při pravidelné péči o úklid, plátna a květinovou výzdobu kostela. Mám za to, že by bylo dobré, aby službu v kostele přijalo více ochotných lidí, kteří by mohli vzájemně spolupracovat, eventuelně se zastupovat.

Nebylo by přijetí některé ze služeb farnosti tím správným předsevzetím do nového roku právě pro Vás? *Děkuji. Jana Bešćecová*

POSLEDNÍ SLOVO: *Murphyho zákon prázdného kostela*

Pokud navštívíte cizí kostel a je ještě pět minut do začátku mše (kostel zeje prázdnou), je pravděpodobnost, že někomu zasednete místo, tím větší, čím méně lidé chodí v tomto kostele na bohoslužby.

Efekt sedacích polštářků: Na vyšívané či jinak zdobené podložky volně ležící na lavicích zásadně nikdy nesedejte! Skrývají v sobě časovanou "bombu".

Vyvětlivka: Po příchodu paní XY, která na tomto místě sedává již 60 - 80 let, pravděpodobně s ostudou vyletíte, jelikož každý slušný člověk ví že toto je JEJÍ místo.

Tomáš Marný z Bludovic, "A přece se točí"

NABÍDKA :

- Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřivalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Přípravuje se i program letošního Adventu a váoc. *D. Průša*

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou
nedělí v **SUDÉM** týdnu
10.30 - 11.15 hodin
Fara - přízemí vlevo

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA LEDEN:

••• *“Za dar jednoty mezi křesťany, za dar jednoty
v naší farnosti a v našich rodinách.”* •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V lednu oslaví 30 let paní **Kristina Frydrychová**, přejeme jí a její rodině hlavně plnost Božího požehnání, vše ostatní přijde s Tím!

VZPOMÍNÁME: V neděli 30. 12. 2007 uplynulo 35 let od úmrtí **berounského varhaníka a hudebního skladatele Josefa Tomana**. Narodil se 15. 4. 1894 v Lukavici na Klatovsku a od šesti let byl nevidomý. Mnozí berounští farníci se na něho dobře pamatují a jistě na něho rádi vzpomínají.

Před dvaceti lety – 25. 1. 1988 – zemřel **P. Vítězslav Koza**, berounský rodák, který po letech věznění v komunistických kriminálech působil v kněžské službě ve farnosti Beroun. Obětavě a neúnavně se také staral o záchranu a údržbu zábranského kostela Zvěstování Páně. Je pohřben na berounském hřbitově

-red-

POHŘBY: V prosinci nás předešli do Věčného království pan **Jaroslav Hladík** z Berouna a pan **Ladislav Svatoš** z Loděnice. *Vzpomínáme v naději na Vzkříšení!*

Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v těchto rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme ty zprávy, o kterých se dozvíme od Vás. Pokud víte o nějaké události do farní kroniky, prosíme, dejte nám vědět!

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Lidmila Fričová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: red.tym@seznam.cz